

дарилъ съ много дарове и обявилъ имъ най-голѣма свобода; и сичкиятъ свѣщеннически чинъ: архiereите, ереите и дяконете е наградилъ съ голѣми почести, но най-много е прославилъ себѣ си съ това, че съ пламенно желание е *обновилъ патриаршеството* на бжлгарското царство.“ Патриаршеството било основано въ новата столицина на бжлгарското царство, въ Тжрново, и било утвжрдено съ „грамати“ отъ императорскиятъ сжвѣтъ и отъ вселенските патриархи. Първиятъ бжлгарски патриархъ е билъ Йоакимъ, който е билъ избранъ и ржкоположенъ въ Лампсакъ въ 1234 година. Тие патриархи продължаватъ своето сжуществование до свжршванието на 14-ятъ вѣкъ. Последни бжлгарски патриархъ е билъ Евтимий. . .

ЗА СТАРО-БЖЛГАРСКАТА ЛИТЕРАТУРА.

Литературните опити на бжлгарете сж биле първи литературни опити на православното славянство. Въ Бжлгария са появяватъ най-старите писатели и пишатъ на онзи езикъ, когото днесъ наричатъ старо-славянски и който и до тая минута остава черковенъ езикъ на славянското православие. Послѣ смжртъта на Методия въ Моравия (885 г.), прислѣдованията накарале неговите ученици, които сж известни подъ име св. Седмочисленници, да идатъ въ Бжлгария, дѣто тѣхната дѣятелность станала начало за широкото развитие на старо-славянската литература. Най-дѣятелниятъ отъ тие ученици е билъ св. Климентъ. Вѣкътъ на царь Симеона са счита за златенъ вѣкъ на бжлгарската